

Nicole Kelleners-Smeets

Fotografie: Max Smeets | Halssieraad: Tizia Jewels and Art

Nuchter met, mits gedoseerd, een enkel uitbundig trekje. Zou dat een typering kunnen zijn van Nicole Smeets (Tegelen, 1973)? Met uitzondering van een uitstapje naar Brabant, als anios in het Franciscus Ziekenhuis in Roosendaal, kregen haar leven en werk gestalte in Maastricht. Vanaf de studiegeneskunde, via onderzoeks-anios, opleiding tot dermatoloog en promotie tot aan stafid dermatologie (vanaf 2006), universitair hoofddocent (sinds 2012) en momenteel al weer vijf jaar waarnemend afdelingshoofd. Wie is deze ambassadeur van de Mohs chirurgie?

Wat was als jonge meisje uw grote toekomstfantasie?

"Ik ben over het algemeen vrij nuchter en geniet van de dag. Ik kon wel heerlijk wegdromen bij de aloude Sisi-films, met de jonge Romy Schneider in een romantische glansrol, en als meisje zag ik mezelf wel in zo'n jurk."

Was dermatologie een jeugdliefde of een latere liefde? Welk ander specialisme zou u achteraf ook mooi hebben gevonden?

"Dermatologie was een latere liefde. De combinatie van poliklinische korte contacten, chronische patiëntenzorg en het chirurgische deel van ons vak zou ik eventueel ook bij KNO en bij huisartsgeneeskunde kunnen vinden."

In 2014 promoveerde Kelleners op het proefschrift *Refining indications for Mohs micrographic surgery in treatment of facial basal cell carcinoma*, met als promotores Martino Neumann en Gertrud Krekels. Dit onderwerp, dit proefschrift, zou een richtingwijzer blijken voor de uitbouw van haar professionele leven. "Ik ben sinds de oprichting voorzitter van de werkgroep Mohs chirurgie van de NVDV. We hebben de afgelopen jaren hard gewerkt aan de eerste leidraad Mohs chirurgie, zetten de registratie op van dermatologen en centra, voerden gesprekken met zorgverzekeraars, publiceerden een eerste update van de leidraad en werken nu, samen met enkele bestuursleden, aan een *position paper* Mohs chirurgie. Die *position paper* is gepresenteerd in de Algemene Ledenvergadering van de NVDV en bevindt zich momenteel – het is eind november 2020 – in de commentaarfase onder leden."

U neemt begin 2021 afscheid van de werkgroep. Waarom?

"Ik ben van mening dat een werkgroep gebaat is bij doorstroming van leden opdat er een goede mix blijft van ervaren werkgroepleden en nieuwe, frisse leden. Vandaar dat ik nu het klassieke stokje wens over te dragen." Wat niet onbelangrijk is: "Met veel voldoening kijk ik terug op wat we, met de hele werkgroep, hebben bereikt. Al hebben we, met momenten persoonlijk gericht, heel wat commentaar te verwerken gekregen."

Is Mohs chirurgie een game-changer, voor dermatologie en/of mensen met hoog-risico keratinocyt carcinomen in het gelaat?

Zonder aarzeling: "Mohs chirurgie heeft er mede voor gezorgd dat de dermatoloog handvaardiger werd. De combinatie van chirurgie,

pathologie en het reconstrueren van een defect maakt dat je een compleet pakket kunt aanbieden aan de patiënt."

Wat maakt het boeiend om werkgroep lid te zijn?

"Het is mooi iets te kunnen bijdragen aan de ontwikkeling van de dermatologie in Nederland, in dit geval specifiek de dermato-oncologie. Als academisch specialist was ik eerder vooral met wetenschap bezig. In de projectgroep moest ik veel meer mijn managementvaardigheden aanspreken. Deze projectgroep bestaat uit een heel goede mix van dermatologen in een algemeen ziekenhuis, in een ZBC en in de academie. We kunnen behoorlijk van mening verschillen maar er is veel onderling respect en zo komen we er altijd wel uit. Het is een fijne groep."

Hoe ziet u de toekomst van de dermatologie in het algemeen?

"Onze kansen liggen in het focussen op kwaliteit en samenwerking. Er zullen meer interdisciplinaire samenwerkingen ontstaan. Van de ene kant is het een kans; een mogelijke bedreiging zie ik in digitale dermatologie. Bij consulten op afstand kunnen we makkelijker relevante details over het hoofd zien en een groot deel van de patiënten (plus dokters) zal daarnaast het menselijk contact missen."

Wat maakt dermatologie in een umc bijzonder?

"De nauwe en altijd dynamische samenwerking met collega's en arts-assistenten die graag willen leren maar ook kritisch zijn. Voor mij is daarnaast nog steeds de oncologie aantrekkelijk die we op hoog niveau kunnen uitvoeren dankzij intensieve samenwerkingen met andere specialisten. Werken in het MUMC+ is extra bijzonder omdat we zorg aanbieden van anderhalve tot derde lijn. En natuurlijk de wetenschap; er zijn nu eenmaal van die oude liefdes die niet roesten."

Wat heeft Maastricht wel en niet te bieden?

"Maastricht is een prachtige stad met een evenzeer prachtig centrum, een mooi theater, pleinen vol terrassen in de zomer en gelegen in een uniek heuvelland. Het is echter geen grote stad, dus soms is de keuze wat beperkt." Over haar geheimtip: "Een wandeling op de Pietersberg inclusief de ENCI-groeve, waar decennialang mergel is gewonnen, om vervolgens de stad in te wandelen en te genieten van bourgondisch Maastricht bij Café Sjik in de Sint Pieterstraat."

Wat doet u graag in uw vrije tijd?

Kelleners ontpopt zich als een gezelligheidsmens: "Spelletjes spelen met de kinderen, borrelen met vrienden, lekker eten, wandelen en hardlopen met vriendinnen, skiën en op 'avontuur' gaan met de kinderen."

Waarvoor mogen ze u 's nachts wakker maken?

"Een dansfeest, bij voorkeur op jaren negentig gabbermuziek."

Wat is uw guilty pleasure?

"De vrijmibo met een La Chouffe! Voor wie het niet weet: dat is een ongefilterd blond bier dat hergist op de fles. Aangenaam fruitig, gekruid met koriander en een lichte hopsmaak."